

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СТРУЧНИ ЛИСТ ЗА ПОЛИЦИЈУ БЕЗБЕДНОСТИ И АДМИНИСТРАЦИЈУ ПОЛИЦИЈСКИХ И ОПШТИНСКИХ ВЛАСТИ

УРЕЂУЈЕ ОДБОР МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут недељно. По потреби биће и ванредних бројева. Преглата се шаље „Уредништву Полицијског Гласника“ или дотичним окружним и средским властима, или на пошти. Цена је листу: чиновницима, званичницима, општинским писарима и осталим званичницима у опште, годишње 12, полугодишње 6 динара. Гостиничарима и механџијама годишње 16, полугодишње 8 динара. Жандармима годишње 8, полугодишње 5 динара, ну ови се по овој цени могу преглатити само преко својих командира полицијских односно пограничних одреда. Надлештвима у опште 20 динара на годину. За иностранство: годишње 24, полугодишње 15 динара. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи не враћају се.

ЕКОНОМСКИ УЗРОЦИ КРИМИНАЛИТЕТА

историјско-критичка студија о криминалној етијологији.

по
Јозефу ван-Хану

Лагасањ и његови ученици

Своју друштвену теорију о злочину Лагасањ је изнео и развио у многобројним чланцима, рапорима и говорима на конгресима, али је још није изложио у засебном делу. Оно што нас нарочито интересује, то су његове изјаве на конгресима криминалне антропологије и предговори којим је пропратио дело Лораново: „Обични гости париских затвора“, где укратко и веома јасно излаже свој систем, а нарочито чланци у којима третира питање о економским утицајима на криминалитет: „Напредак криминалитета у француској од 1325—1880 год.“ (у научном прегледу од 1881 год.), „Криминалитет градова и села“ (у Архиву психијатрије за 1882 годину).

По Лагасању, два су главна фактора у етијологији злочина: индивидуални и социјални. Овај последњи, по његовом мишљењу, много је важнији, док је фактор индивидуални подложен само једном, и то врло слабом утицају. У случају да он доминира, што ће рећи да је утицај патолошке стране очигледни, у питању је лудак а не злочинац. Лагасањ признаје да се код злочинаца среће много више аномалија но код часних људи, али то, по њему, нису никакви карактерни знаци злочинаца, јер их има и код поштених људи, већ последице неповољне друштвене средине, која подједнако утиче и на психичку и на физичку организацију злочинаца.

У нашем друштву, као и свима друштвима у опште, има неколико различитих слојева, који почињу од највећег богатства и иду до крајњег сиромаштва. Ови последњи слојеви, састављени из индивидуала које станују у нездравим становима, често пута недовољно храњени, још из детињства изложени су болестима које деформишу скелет и нападају, јаче или слабије, нервни систем. То је, дакле, беда која оставља своје трагове и, на тај начин,

доприноси стварању органских аномалија, тако лепо откривеним од стране Ломброза. То је, дакле, друштвена средина а никако атавизам, или која органска диспозиција која ствара злочинца. Друштвена средина кључ је криминалитета; злочинац, то је микроб који ће се моћи развити само онда ако нађе погодну средину.

Мисао Лагасањова веома је лепо развијена у чувеном афоризму којим је закључио своје говоре на конгресима у Риму, Паризу и Бриселу: „Друштва имају само оне злочинце које заслужују.“¹

Доцније је писац прецизирао своју мисао овим изразима: „живот нервног система манифестује се на три начина: човек љуби, мисли и ради. Свеколике разлике између људи произилазе из надмоћности једне од ових трију особина: осећаја, интелигенције и активности. Према месту ових особина у централном делу нервног система, Лагасањ дели све социјалне слојеве на чеоне, слепоочне и потиљне. Ови последњи, образују се инстинктивно и с тога су најмногобројнији. Горњи или чеони слојеви, најинтелигентнији су. У слепоочним слојевима нарочито се сусрећу људи импулзивни, активни и карактерни. Овој подели одговарају три категорије злочинаца: „злочинци смишљени (чеони), злочинци импулзивни или случајни и злочинци инстинктивни (слепоочни), то јест прави и неизлечиви по мишљењу италијанске школе.“

Ако је развиће појединих партија хармонично, постоји и можда равнотежа, чија се последица показује у врлини. Органске диспозиције у овом случају, у најбољим су односима са друштвеном средином. У противном случају, који могу наступити услед болести и крхљавости, наступа поремећај ове равнотеже који има за последицу порок и злочин. Пошто је инстинктивни део у непосредној вези са мозгом, то је сасвим логично да друштвене прилике одређују ове појаве. То је, дакле, беда, која производи највећи број злочинаца. Морално биће само је последица физичког бића.

Теорија друштвена коју смо изложили, учинила је драгоцених услуга криминалној етијологији. Неоспорна је ствар, у осталом, да се велики број криминала данас ном објашњују.

При свем овом, друштвена теорија, онаква какву ју схватио Лагасањ, једнострана је. Подела злочинаца на чеоне, слепоочне и потиљне, једна је од њених најслабијих страна. Она ће увек остати у стању хипотезе јер се, по тврђењу *Д-р Неке-а* на конгресу у Брислу, до сада није могла доказати ни једним патолошким случајем.

Што се тиче нашег питања, ми смо већ поменули, да Лагасањ приписује економским узроцима велики утицај на криминалитет. Аналишући криминалитет у Француској у времену од 1825—1860, он доказује непобитним фактима да су злочини против својине у тесној вези са економским приликама. До ових истих закључака дошли су и Бурне и Шосинон.

Бурне, који је потпуно делио идеје Лагасањове о природи злочина, набраја узроке криминалитета у свом славном делу, „Криминалитет у Француској и Шпанији“ (Париз 1994 год.), међу којима помиње и економске факторе, и доказује: да су они од великог утицаја и на сама убиства.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ПРЕСТУП И ДОБА ГОДИНЕ¹

По неки преступи показују извесну зависност од годишњег доба, која јако пада у очи. У свима земљама виде се разлике у количини преступа лети и зими. те се не треба чудити, што је на тај појав одавно обраћена нарочита пажња. Поред свега тога живог интересовања, ми још врло мало познајемо најдубље узроке тих колебања и једва се можемо уздићи изнад нагађања. Ипак то ништа не смета да се призна важност тих факата.

По рачунима Феријевим, којима је испитивао зависност преступа од годишњих

¹ Овим почињемо један низ чланака у „Полицијском Гласнику“ из чувеног дела професора Амафенбурга: *Das Verbrechen und seine Bekämpfung* (о преступу и сузбијању преступа) Хајделберг 1903. г. које је наишло на одобравање у целом научном свету. Уверени смо да ће и наше читаоце заинтересовати те озбиљне студије ученога Немца о тако важном питању, као што је борба против преступа. Сваки ће чланак бити обрађен као засебна целина, да би читаоци имали лакши преглед тога великог дела. Уредништво.

доба у Француској, у периоду времена од 1827—1869, види се распоред преступа у Француској по појединим месецима. Од марта преступи почињу бивати већи; растући брзо њихов број достиже врхунац у јуну, и онда почиње опадати тако, да их од октобра до фебруара има мајмање. А те разлике између појединих месеца, још више падају у очи код преступа, које су починила деца.

По тим рачунима види се, да је број *преступа*, које су починили одрасли, од октобра до фебруара, био највећи до 580; у мају су пење тај број на 904, у јуну на 1043. А број *дечијих преступа* од новембра до фебруара износио је месечно од 940 до 1040 док се у мају тај број пење на 2175 у јуну на 2585, у јулу на 2459 и од тада почиње опадати. Тако код дечијих преступа јуни надмаша зимске месеце за више од 130 поцената.

По статистици криминалитета у Немачкој, за период од 1883—1892 г. кад се узме да на један дан у години долази 100 кажњивих учина, онда на један дан у месецу долази

	НАЈВИШЕ	НАЈМАЊЕ
1). преступа против државних закона у опште	у августу (109)	у марту (90)
2). насиља према чиновницима и претња њима	у августу (117)	у децембру 90
3). нарушавање кућног мира	август (110)	децембра (89)
4). прљава насиља	јулу 149	јануар 64
5). ширење срамних списа	у јуну 149	јануар 64
6). увреде	август 122	децембра 80
7). детоубиства	март 127	новембар 82
8). Обичне телесне повреде	август 134	децембар 74
9). Опасне телесне повреде	август 133	јануар 75
10). Преступи против имања	децембар 117	од априла до августа 90—93
11). Просте крађе (и понављања)	децембар 121	јули 88
12). Опасне крађе (и поновљене)	новембар и децембар 111—112	од априла до августа 90—94
13). Преваре (и поновљене)	децембар 121	од априла до августа 90—94

Што се тиче рађања још је Вилерме 1831 год. обратио пажњу на то да рађања нису подједнако распоређена по појединим месецима, него да има сасвим правилних колебања по количини. А по себи се разуме, да за нас овде *дани рођења* немају ни из далека оног психолошког значаја, који има *време зачетка*.

Тако у Немачкој разлике месеца зачетка не зависе ни мало од склапања бракова, јер постови и жетва одлажу склапање бракова на згодније време. Ра-

злика утицаја појединих месеца на број рођења на први поглед није врло велика али дани зачетка показују два врхунца: један у децембру (празници), други највиши у мају. Месец мај надмаша најнижи месец — септембар — за време од 10 година за 142000 рођења; што је доказ како у току дугих година јако делује разлика појединих месеца.

Нарочито интересовање заслужује однос брачних према ванбрачним рођенима. Број ванбрачних зачетака брзо се пење од марта, достиже као и код брачних зачетака врхунац у мају и за тим опет брзо опада. Од септембра, осим неког незнатног пењања у децембру, остаје тај број до фебруара испод просечног броја. По томе се много јасније виде те разлике, код ванбрачних зачетака.

Кад се сви подаци по тој ствари упореде међу собом, онда се јасно види утицај годишњег доба на целу област полног саобраћаја. Најслабије се то види код брачних зачетака али је и ту доста значајан, кад се узме на ум величина бројева с којима треба рачунати. Боље се види тај појав (утицај годишњег доба) код

ванбрачних зачетака, а много јасније код моралних преступа, а међу овима најмаркантније код њихове најгадније форме, код преступа учињених над нејаком и незрелом децом. Из тога се мора извести закључак, да постоји *веза између полне узбудљивости и годишњег доба*.

Из тога се види, да зависност сексуалног живота од годишњег доба тим више пада у очи, што је гаднији начин задовољавања полне потребе.

И други социјални појави показују правилна колебања у количини, а пре свега *самоубиство*, чија линија иде потпуно као и морални преступи. У зимским месецима, кад призредна невоља доводи по неке до ивице очајања, сразмерно мало људи умиру од своје руке; *врхунац наклоности ка самоубиству пада на месец Јуни*, а у појединим земљама и на Мај. И тај закон брзог растења самоубиства у пролеће и тако исто брзо опадање у позно лето важи не само за Немачку, него без изузетка и за друге европске земље.

Да изведемо овде таблицу упоредну самоубиства и температуре.

М Е С Е Ц И	ФРАНЦУСКА 1866—1870		ИТАЛИЈА 1883—1888			ПРУСКА 1876—1889	
	Средња температура	Колико самоубиства месечно на 1000 годишњих самоубиства	СРЕДЊА ТЕМПЕРАТУРА		Колико самоубиства месечно на 1000 годишњих самоубиства	Средња температура 1848—1877	Колико самоубиства месечно на 1000 самоубиства годишње
			Рим	Напољ			
Јануар	2°,4	68	6°,8	8°,4	69	0°,28	61
Фебруар	4°,0	80	8°,2	9°,3	80	0°,73	67
Март	6°,4	86	10°,4	10°,7	81	2°,74	78
Април	10°,1	102	13°,5	14°,0	98	6°,79	99
Мај	14°,2	105	18°,0	17°,9	103	10°,47	104
Јуни	17°,2	107	21°,9	21°,5	105	14°,05	105
Јули	18°,9	100	24°,9	24°,3	102	15°,22	99
Август	18°,5	82	24°,3	24°,2	93	14°,60	90
Септембар	15°,7	74	21°,2	21°,5	73	11°,60	83
Октобар	11°,3	70	16°,3	17°,1	65	7°,79	78
Новембар	6°,5	66	10°,9	12°,2	63	2°,93	70
Децембар	3°,7	61	7°,9	9°,5	61	0°,60	61

(СВРШИТЕ СЕ)

САХАЛИН

од В. М. Дорошевича
Преводи Љ. В. свршени правник

16

Сажитељ

Господине! Господине! Ваше високоблагородије! — чује се позади вика.

Зауоставих се.

Дотрча, без капе, задуван насељеник.

Види се да је трчао за мном дуго и упорно.

— Ја вас по целој станици тражим, трчим.

— Шта ћу ти?

— Ви сте изводели мало пре, таку и таку тражити?

Говори ми он, именујући презиме једне робијашнице, чији ме преступ интересовао.

— Да, па шта?

— Дозволите да вам јавим. Она је сад код куће.

И он пита тихим и необично поверљивим гласом:

— Хоћете ли наредити да к вама дође, или ће те сами поћи?

А на лицу му већ сија „готовост“ на све услуге.

— Шта ти мислиш, зашто ће она мени?

— Зна се зашта господа траже!

Боже! Зашто нисам сликар да насликам ту подлу њушку у том моменту.

— Ма ко си ти, што се подузимаш да за њу таква дела удешаваш?

Јели ја?

— Да, ти!

Насељеник се чешка по врату.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

— Сажитељ њен!

Како ти... Незнам ни како да те назовем...

— Михаило ме зову!

— Како ти... Михаило... Како ће своју сопствену сажитељку, сам...

»Михаило« ме гледа и удивљено и проично. »Одакле је овај дошао, што незна никаква реда.«

— Не узнемиравајте се, — говори с подсмехом он, — овде је то обичај. Не само сажитељку или жену, већ и кћер подводе.

И завршава са свим озбиљно.

— Хоће трбух хлеба, ваше високоблагородије. — Тако је то ваше високоблагородије, како? Хоће ли?

Мучно је било гледати ту индивиду, — но разговор ме занимао.

— Слушај! Платићу ти, не за то, већ за друго: кажи ми отворено, — где је твоја сажитељка била, када сам ја долазио и тражио је. Ево новци.

— Најпокорније благодарим...

— Пази, само искрено!

— То ми увек можемо. Не мојте сумњати... Где ће бити? На »фарт« ишла.

— Тако ви живите?

— Тако живимо. Но зар ми једни, господине? Оно вама по свој прилици на први поглед и не изгледа. А поживите, навићи ћете.

Молим за опроштај. Благодарим на милости. Ваши су новци фартови. (срећни). Добићу на њих, — за ваше здравље попићу коју...

И, пошто је одмакао поприлично, он се окрену и викну:

— Затреба што, — зовните Михаила. Он рече своје презиме.

— Увек са највећим задовољством.

Ево вам још једна, не мање типична сахалинска породица.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ЖЕНИЈАЛНИ ПОЛИЦАЈАЦ

Louis Jacolliot

4

I. Нестале!!

Сваки заузео своје место и не опазив у први мах, да су два места остала незаузета, али мало по мало, уз сркање чорбе, пође папат да су та два празна места за две младе кћери војвоткиње.

— Нека вас не узнемирава одсузност тих госпођица, примети госпођа од Дамарта, оне су изашле са својом учитељицом да нешто покупују и прошетају се по шуми.... Без бриге смо, јер су отишле колима, а Амадеј је кочијаш ретке памети.

Ове речи умирише госте и свако спокојно навали на своју рајнску чорбу, узор дело кућнег надзорника.... Међу тим време протичаше и за првим јелима дођоше величанствене пастрмке са белом маслом, украшене ситно исецканим млецем од рајнских шарана. даље, трифле, пастете, шкољке Сен-Жак и печурке преливене мадером и шампањем, права поема кухињске

вештине, проналаска великог уметника придата кухињи војводској и са свију се страна сипала хвала, само војвоткиња слушаше расејано похвале својих гостију и с времена на време, измењиваше са својим мужем веома брижне погледе... Клотилда и Жакелина нису се још биле вратиле!

Кад ступа и седми сат, војвода изгуби стрпљење и диже се.

— Господо, рече он својим званицама узбуђено, непоузданим гласом, допустите ми да се удалим за неколико тренутака, моје две кћери, заборављајући примање наше овога вечера, мора бити да су се навратиле и задржале код грофице удове од Плуверена, своје тетке, које они имају обичај посећивати сваке среде; честита дама коју парализа једна држи у фотељи ужива у њихном ћеретању и обично их задржава више него што оне могу код ње остати... Ја ћу тамо часом отрчати и довести патраг две занесењациње, које и не сумњају у колики су нас немир баците и за четврт сата вртићу се. Будите добри и не придајте овом малом случају већу важност него што заслужује!...

— Немате потребе да се извињавате, драги мој Дамарте, одговори кнез од Сен-Северена, вадећи пастрмке по трећи пут, заједно са трифлама и умокцем, бићу тумач свију ваших гостију, молећи вас да нам што је могућно пре доведете дражесна тумарала.

Војвода изађе журно, запреже свој *dogcar*¹⁾ и одјури.

Да не би увећавали немир грофичин, која јуначки испуњаваше своје домаћинске дужности, гости божем гледаху у томе неку врсту будалаштине младих девојака и ручак се настави, али без веселости: свирепи страх мајчин лебдијаше поврх свију и ништио је сваки одушевљај.

Само четири до пет раздражених гурмана, које ништа није могло збунити, продужеше одавати част јестиву и користеше се општом забуном да за се изберу најбоља парчад и скину са свакога тањира што је најлепше.

— Дивота! несравњено! божанствено! шапуташе војвода од Сен-Северена.

— Кад достигне ова савршенства, одговараше му један стари саветник из Касације, кување је, без поговора најсавршенија, најузвишенија вештина!

— Ви сте човек од укуса, господине од Казнава!

— Ја само следујем вашем светлом примеру, кнеже! одговори Касационац.

Сваки гледаше испод ока ова два прождрљива себичњака, који беху сасма равнодушни, и гледаху да набију сваки кутак својих црева, а они и припомоше да се мало спасе ситуација — без њих би тањира с јелом остали недирнути. Требало је устати са стола, што само увећа страховања војвоткињина срца, која су с њоме делили сви њени пријатељи.

Што је време више пролазило стање је постајало несноснијим, једна мати једва уздржаваше сузе, и узбуђење које беше обузело цело друштво угуши сваки разговор.

¹⁾ Лака кола, високим точковима за једног коња, на гибалима.

У забуни неотесани Дон Беренжер беше два или три пута рекао војвоткињи: »драга моја Лоранса...« али као да нико није опазно био овај *lapsus*,²⁾ епископ хелиополиски само налазећи се близу фратра, згазио га је и ударио по ногама, али глупак ипак није разумео: он само мало боље уклони и склони своје ноге.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I.

Дешава се, да где који чиновник буде осуђен или административним путем, или дисциплинарним судом, на губитак месечне, двомесечне па и тромесечне плате, у корист државне касе.

Много пута се догађа, да се на плати оваквог чиновника затекну, у исто време кад се нареди извршење ове казне, и обуставе за рачун приватних поверилаца, који су код судова већ стекли право залог.

Настаје сада питање: како ће се извршити наплата ове казне, на име, да ли ће се она наплатити пре приватних обвеза, или ће се чекати па кад се ове измире, да се казна наплати.

Даље: да ли ће се казна наплаћивати из целе плате или из половине, четвртине и т. д.

Моли се уредништво за потребно обавештење, јер су овакви случајеви доста чести, нарочито у административној служби, а у нашем срезу баш на крају месеца имаће Пореско одељење да се мучи са оваквим једним случајем.

— На ово питање одговарамо:

Кад се ко од чиновника осуди административно на одузимање плате по §. 40. закона о чиновницима грађанског реда, за извесно време, онда тај чиновник за то време нема плате.

Према овоме, разуме се, да се за све то време од плате тога чиновника, не може ништа одузмати ни за чјији рачун, без обзира на постојеће забране, јер од онога, што који нема, не може се ништа ни одузети, па наравно, ни за приватне повериоце.

Наравно да све ово важи само за половину плате, која по т. 7. §. 471. грађ. суд. пост. у опште може бити предмет одузимања и забране, јер закон предвиђа одузимање целе плате само у случајевима §. 58. закона о чиновницима грађ. реда, т. ј. кад је чиновник разрешен од дужности, а има да подмири и »какав дефект,« учињен каси којом рукује.

У свима осталим случајевима, чиновнику остаје половина плаге као неопходна потреба за његов живот.

Друкчије размемевање т. 7. §. 471. грађ. суд. пост. после изречне напомене случаја из §. 58. не да се бранити, јер да је законодавац хтео да унесе и случајеве из §. 40, он би и њих нарочито поменуо, пошто му нису били непознати, него је он, види се, половину плате намерно заштитио од свију могућих случајева.

II

»Једна црква у овоме срезу, има на своме имању два дућана, и до сада је она наплаћив-

²⁾ Реч која се омакне човеку.

вала и кирију и аренду од оних, који ове дућане под закуп држе.

Од пре неколико месеци, дотична општина, у чијем се атару налази ова црква, тражи да се аренда ној од сада плаћа, јер је, вели, по уредби од 11. октобра 1857 год. (зборник Х. стр. 83), која је штампана у пречишћеном зборнику на страни 351, као додаток т. 3. уредбе за општинске приходе, право наплате аренде прешло на општину, а црква има права да наплати само уговорену кирију.

Како је ово питање покренуто административним путем, то га сада треба расправити, али среска власт, и ако је ова уредба јасна, ипак нешто оклева, јер јој је, незгодно, вели, да руши једно стање, које је постојало скоро четрдесет и више година, колико управо има од када су и ови дућани подигнути.

Моли се уредништво да изволи по овоме изнети своје мишљење.

— На ово питање одговарамо:

Уредба од 11. октобра 1857 године, која се у предњем питању помиње, а која је штампана као додаток т. 3. уредбе за општинске приходе, укинута је изречно чл. 8. закона о сеоским дућанима од 25. октобра 1870. год., јер по чл. 5. тога закона и измени овога од 20. фебруара 1891. год. право наплате аренде и кирије сада припада оној општини, цркви или манастиру, на чијем се земљишту налазе сеоски дућани.

Према овоме, ова је уредба у опште погрешно унесена у пречишћени зборник, кад она више не важи, те само овако може правити пометњу.

III.

Суд општине вукотишке, у срезу посаветанавском округа подринског, актом својим од 18. априла ове год. Бр. 350 и г. Драгољуб Јовановић, писар ср. мачванског, писмом својим од 6. истог месеца, тражили су да им уредништво одговори:

да ли болнички трошак не плаћају само она лица, која плаћају испод 5 дин. непосредног пореза, или га не би требало наплаћивати ни од оних лица, која то не би могла платити без осетне штете по себе и породицу, и на посетку, да ли се он може наплаћивати продајом покретне и непокретне имовине, и треба ли тада водити рачуна о наређењима §. 471. грађ. суд. поступка.

— На ово питање одговарамо:

Уверења, која се издају по т. 8. чл. 2. закона о таксама, важе само за случајеве које предвиђа и о којима говори закон о таксама, и по њима се не опредељује имовно стање појединаца за случајеве из других закона, ако у овима то изречно није поменуто.

И, како закон о чувању народног здравља не регулише питање о наплати болничког трошка на онај начин, као што чини закон о таксама, онда се не смеју узимати уверења, издана по закону о таксама, као основица за расправу овога питања.

Ово смо поменули само због тога, што из питања видимо, да се у оцени ове ствари чини пометња.

Међутим, наплата болничког трошка регулисана је расписом госп. Министра унутрашњих дела, од 22. октобра 1898 год. Бр. 10205, који

је штампан у 35 и 36 броју «Полицијског Гласника» за 1902 годину, па зато упућујемо и дотични суд и г. Јовановића, да тамо нађу потребан одговор на своја питања.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ТРАЖИ СЕ

Петра Ђорђевића, надничара цигларског тражи квартал палилулски актом од 17. ов. м-ца Бр. 5341. Петар је омален, сувоњав, слаб, црномањаст, нађеног Петра треба упутити Управи града Београда, с позивом на Бр. 17.069.

Ђоку Костића, бив. хотелијера из Пожаревца и жену му **Зорку**, који су отицвали незнано где из Пожаревца, тражи начелство округа пожаревачког, актом од 12. маја ове год. Бр. 7296. јер одговарају код истог начелства због извесног кривичног дела. Нађене треба упутити начелнику округа пожаревачког, с позивом на Бр. 7296. УБр. 16.893.

ПОТЕРЕ

Живадин Обрадовић, из Ловаца, убио је из пушке Радоја Мијатовића, из истог места, и по извршеном убиству побегао. Живадин је раста средњег, сувоњав, плав, бркова ретких плавих, говори полако, и заноси по мало. Позивају се све полицијске власти, да Живадину живо потраже и нађеног спроведу начелнику срес. у Брус, с позивом на Бр. 3113. УБр. 16962.

Ноћу, 12. маја ове год., између 6—7 часова у вече, три непозната зликовца напали су на кућу Радојине Броћића из Костојевића, ср. рачанског; отели му 2000 динара и 30 старинских талира, а по том га убили. Тако исто зликовци су убили и Тому Јанковића који је, на глас пушке, потрчао кући Радојичиној. Сва три зликовца били су младићи између 20—28 год., двојица су високог а један средњег стааса. Овај последњи бео је у лицу, а остала двојица црномањаста су. Двојица зликоваца имали су чакшире у виду панталона од пругастог шајка (белачасто и сивава), на ногама обичне сељачке чарапе и опанке, а трећи је имао на глави фес, на ногама чизме и црне панталоне са црвеним испускама. Од оружја, сви су имали пушке пибодијевог система, револвер и по један низ метака преко груди. Зликовци су собом водили и једно велико црно псео, које је рамало у једну ногу. Начелник среза рачанског, депешом Бр. 5630, моли све полицијске власти за најживље тражење ових зликовца. Акт управе града Београда Бр. 16.888.

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА

Живан Маринковић, скитница који се је вратио из прогонства, ухваћен је у Београду и том приликом код њега је нађено: 4 заложнице Заложне Банке бр. 3610 и 3666, Народне Задруге бр. 4523 и Есконтне Банке бр. 6873, по којима је заложно: код Заложне Банке 12. септембра прошле године један златан сахат са

ланцем за 75 дин. и један прстен за 4 дин. Код Есконтне Банке 12. априла т. г. један пар златних минђуша за 2-30 дин. и код Народне Задруге 7. марта т. г. један пар сако одела за 5 динара.

Ствари су овакве: сахат мали округло, женски, са два златна и једним металним капком, споља политирани звездицама, система цилиндер-ремонтаар бр. 71104; ланац је дуг. танак, за ношење око врата. Прстен танак, са простим каменом — стаклом. Минђуше су у облику цветића са једним редом листића, којих има на броју осам и стаклетом у средини. Одело је сако, са једним редом дугмета, пепељасте боје, са белим вертикалним пругама, на одстојању од једног сантиметра једно од другога, и поставља од капута исте је боје као и лица. Цепови на капуту су са вертикалним отворима; на цеповима прсника имају капци, широки 3 сантиметра. Цео пар је од једног штофа, вушеног, лаког летњег. По кроју и величини изгледа да је било каквог сувоњавог младића.

Како је Живан познат као врло сумњив човек и препреден лопов, који је се до сад увек умео вешто да извуче од судске одговорности, ма да је два пута до сада био под истрагом за крађе, а истушно кажњаван небројено пути, то је више но сигурно да је ове ствари негде покрао, тим пре, што не може да покаже, откуда му.

Живан је родом из Вел. Поповића у срезу космајском, стар је 37 год.

И ако смо његову слику износили у 50-ом броју «Полицијског Гласника» од прошле год., доносимо је поново, јер она раније није добро испала.

Скреће се пажња свима властима, а и грађанству, на ово лице и на опис ствари, које је заложно, па ако би ко што о њему или о овим стварима знао, нека то јави Управи града Београда или кварту палилулском.

Због многих празничних дана у овој недељи дајемо овај број на пола табака, али ћемо зато идући број дати на два табака.